

forbindelser til systemer, der bibeholdes, uddannelse samt udvidet garantiperiode mv. Endelig er beløbet inklusive udgifter til projektledelse.

I aktstykket er endvidere anført, at projektet medfører et forventet forbrug af interne ressourcer på 570 årsværk svarende til ca. 170 mio. kr.

Det samlede forbrug vedrørende anskaffelse og drift af det nye system har for 1998-2000 andraget 421,9 mio. kr. Dette skal ses i forhold til et forventet forbrug i perioden på 425 mio. kr., jf. aktstykket.

Det samlede forbrug af interne ressourcer for 1998-2000 er på 130,5 mio. kr., hvilket skal ses i forhold til et forventet forbrug i perioden på 111,8 mio. kr., jf. aktstykket. Årsagen til merforbruget i forhold til aktstykket er, at det har været nødvendigt at kompensere med ekstern konsulentbistand på grund af manglende faglig kompetence i forsvaret og begrænsede muligheder for fastholdelse af personel med den nødvendige uddannelses- og stillingsmæssige baggrund.

Forsvarskommandoen gennemførte i oktober 2000 i lyset af den hidtidige udvikling en reversionering af projektet, som resulterede i en justering af versioneringsplanen, som anført i 5. statusrapport til Finansudvalget. For estimeringen af projektets samlede ressourceforbrug betød reversioneringen, at Forsvarskommandoen herefter forventede et samlet merforbrug på ca. 55 mio. kr., fordelt med ca. 12 mio. kr. til anskaffelse og implementering og ca. 43 mio. kr. i forhold til interne ressourcer. Som anført ovenfor skyldes det forventede merforbrug på 43 mio. kr. behovet for konsulentbistand.

Der er udover aktstykkets budget til projektorganisationen afholdt almindeligt forekommende driftsudgifter omfattende decentral løn, over- og merarbejde, tjenesterejser, etablering af arbejdspladser mv., som oplyst ved 3. statusrapport til Finansudvalget.

Herudover yder Forsvarets Informatiktjeneste generel IT-faglig bistand til DeMars-projektet som en del af Forsvarets Informatiktjenestes normale opgaver som forsvarets informatikfaglige myndighed. Denne IT-faglige bistand afholdes uden for aktstykket, som oplyst ved 4. statusrapport til Finansudvalget.

Det skal afslutningsvis anføres, at et så omfattende og komplekst edb-system af tværgående karakter som DeMars medfører en belastning af forsvarets administrative aktiviteter, bl.a. i forbindelse med uddannelse, klargøring og ibrugtagning i basisorganisationen. Som følge af den almindelige teknologiske og administrative ud-

vikling i forsvaret må påregnes en løbende optimering og udvikling af systemet.

Spm. nr. S 3639

Til trafikministeren (21/8 01) af:

Kristian Jensen (V):

»Vil ministeren oplyse hvilke samfundsmæssige interesser, der nødvendiggør, at staten fortsat er aktionær i f.eks. Scandlines, SAS og Bella Centret?«

Svar (31/8 01)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Svaret beror på situationen i det enkelte tilfælde.

Scandlines udspringer af den tidligere rederidivision i DSB. Rederidivisionen blev i 1995 udskilt fra DSB i et selvstændigt aktieselskab med staten som enejer. I 1998 blev det statsejede rederi, som i 1997 havde skiftet navn til Scandlines, lagt sammen med det af Deutsche Bahn AG (DB) ejede datterselskab DFO, Deutsche Fährgesellschaft Ostsee GmbH. Det således sammenlagte selskab blev indregistreret i Tyskland (Rostock) under navnet Scandlines AG. Herefter ejer den danske stat v/Trafikministeriet og DB hver 50 pct. af aktierne i Scandlines AG.

Som grundlag for sammenlægningen blev udarbejdet en aktionæroverenskomst (»Merger Agreement«). I henhold til denne har de to aktionærer forpligtet sig til at arbejde for en børsintroduktion af selskabet over en kortere årrække. Hvornår en børsintroduktion konkret kan finde sted, kan ikke afgøres endeligt på nuværende tidspunkt; dette beror bl.a. på udviklingen i selskabet og aktiemarkedets generelle bedømmelse af rederiaktier. Ideen om en børsintroduktion afspejler imidlertid det faktum, at ejerne (Trafikministeriet og DB) allerede ved sammenlægningen af de tidligere 100 pct. ejede datterselskaber forudså, at det en dag kan blive relevant at overveje en ændring i ejerskab.

For så vidt angår SAS kan det oplyses, at konsortiet i dets 50-årige historie har været baseret på et samarbejde mellem offentlige og private interesser og en ligelig fordeling af ejerskabet derimellem. Ved konsortiets dannelse var der således i hvert af de tre skandinaviske lande et nationalt aktieselskab, der var ejet af den pågæl-